

Hàn Băng Chưởng

Tiếng hò réo vang dậy cả một vùng đồi núi Ngọa Long Sơn. Bên dí theo đuổi ước lượng có tới 20 người, tất cả họ đều là nữ lang vận toàn bạch y. Cả đám 20 người này đang thí trở thuật khinh công hết tốc lực đuổi theo một cặp thanh niên nam nữ đang chạy phía trước. Hai cặp nam nữ này không ai khác lạ, họ chính là đệ tử xếp hàng chũm nhất của phái Không Động, người nam nguyên là đại sư huynh của phái Không Động tên là Dương Kỳ Phong nổi tiếng với tuyệt chiêu Cửu Dương thần chưởng, còn người nữ chính là sư muội tên Hoàng Liên Phương nổi tiếng nhờ sử dụng lão luyện tuyệt chiêu Bích Lích thần chưởng.

Kỳ Phong trở hết thuật khinh công, tay kia nắm kéo theo Liên Ngọc bên cạnh, chàng khẽ hối Liên Phương:

- Phương muội em cố gắng ráng nhé, phi thân càng nhanh thì mình có con đường sống, nếu không chúng ta nhất định bỏ xác tại ngọn núi Ngọa Long này. Phương muội ráng lên nha em!

- Dạ Phong huynh!

Tiếng hò reo càng vang gần, vang gần và cứ như họ ngay sát phía sau lưng của cặp trai gái này. Cấm đầu, cấm cổ mà chạy, Kỳ Phong cũng không biết chàng ta đang dẫn Liên Phương chạy về nơi nào, Kỳ Phong chỉ biết là có thể thoát khỏi vòng vây bủa lưới của phái Thiết Băng Giáo là được rồi. Không biết là trời xui đất khiến thế nào, họ chạy một hồi thì tới một nơi hoang vắng, bốn bề là núi, phía trước mặt là vực thẳm sâu vời vợi. Kỳ Phong hốt hoảng thảm than:

- Không xong rồi, chúng ta không còn nơi để đi tiếp rồi. Phương muội ơi, em ráng bảo trọng, nếu cần huynh sẽ mở con đường máu, em thừa cơ hội xong ra về báo cho sư phụ hay nhé! Đây, em cầm giữ lấy cuốn bí kíp "Du Long thần chưởng" này nhé!

Kỳ Phong rút vội cuốn bí kíp chàng giấu trong người chàng trao vội cho Liên Phương. Liên Phương mau mắn dút vào áo lót phía trong.

Bọn người Thiết Băng Giáo cũng vừa ập đến. Họ đứng cách xa Kỳ Phong và Liên Phương cỡ 30 bước. Người con gái mặc bộ đồ trắng toát xem dường như là thủ lĩnh của cả bọn con gái này tiến tới trước quát:

- Hai đứa bây muốn chạy đi đâu? Giao lại cuốn bí kíp "Du Long thần chưởng" và lạ ta 3 cái ta sẽ cho một con đường sống, còn ắt chống lại thì hai người sẽ không toàn thân trên ngọn núi này nữa! Giao quyền bí kíp ra mau!

Kỳ Phong nghe giọng nói thánh thót của cô gái họ chàng không run mà trái lại suy nghĩ viển vông rằng nàng chắc chắn xinh đẹp, nhưng tội có cái tính tình dữ quá. Kỳ này phải chọc cho con nhỏ này tức lên mới được.

- Ta có nghe lầm chăng? Con quỷ cái nha đầu người là cái thá gì trong Thiết Băng Giáo mà dám ăn nói hống hách với bọn công tử như vậy? Đúng là con nít hôi sữa!

Cô gái thủ lĩnh bọn Thiết Băng Giáo tức nổi sung, chưa có ai ngang tàng, dám lớn tiếng hống hách và coi nàng chả ra gì cả. Nàng gằn từng tiếng:

- Ta chính là Thiết Băng Công Chúa tên Hoa Lệ Lệ, mẹ ta chính là Thiết Băng Cung Chủ. Người tên gì khai rõ mau, ta không muốn giết chết một tên vô danh tiểu tốt.

- Được, con nha đầu người muốn biết thì ta sẽ cho biết, hãy lắng tay mà nghe cho rõ đây ta chính là đại đệ tử của phái Không Động tên gọi Dương Kỳ Phong, nhà người hãy dẫn hết đám thuộc hạ về mau thì may ra ta tha cho một con đường sống.

Kỳ Phong quả nhiên ngang bướng, rõ ràng chàng và Liên Phương đang nằm trong thế cá nằm trên thớt mà lại làm như là bọn chàng đang nắm ưu thế! Thiết Băng Công Chúa nghe xong nổi giận dùm dùm, nàng bảo hai tên trong số 20 lên bắt bọn Kỳ Phong lại cho bằng được, hai con nhỏ vâng vâng tiến lên phía trước và quát:

- Hai tên kia còn không mau chịu trói, đừng để bọn ta mất công ra tay.

- Với sức của hai người à, cùng nhau tiến lên đi!

Hai tay cao thủ của Thiết Băng Giáo cùng xông lên, không nói không rằng cả hai đứa cùng xuất một chiêu chí tử "Thiết Băng Càn Khôn" nhất quyết đánh chết đối thủ. Chưởng lực hai đứa đánh ra nghe vù vù, Kỳ Phong biết chắc không thể coi thường chàng vận 10 thành công lực xuất chiêu "Chấn Phong Di Đà" một tuyệt kỹ của phái Không Động ra đỡ. "Hự...hự..." chỉ nghe kịp hai tiếng hự của hai đứa con gái bên phái Thiết Băng Giáo, cả hai đứa, mặt mày xanh lét, mặt trắng không còn một chút máu. Thì ra nội công của hai đứa tại nó vận "Thiết Băng Càn Khôn" thứ 3 trong "Thiết Băng Chưởng" nhưng nội công không đủ, lại gặp chưởng lực quá phi thường mạnh mẽ như sóng cuộn cuộn của tuyệt chiêu "Chấn Phong Di Đà" do Kỳ Phong thi triển. Hai đứa con gái bên bọn Thiết Băng Giáo bị nội thương trầm trọng, trong khi đó Kỳ Phong thân người chỉ khẽ dao động rồi chàng lấy lại được oai phong như cũ.

Thiết Băng Công Chúa Hoa Lệ Lệ sững sờ nhìn chằm chằm Kỳ Phong, nàng không ngờ một chàng thiếu niên như Kỳ Phong như thế mà có thể đánh gây nội thương cho 2 con Thu Cúc và Hà Nhi một cách dễ dàng như thế. Trong lòng nàng có ý

bội phục Kỳ Phong nhưng tánh tình cố chấp, không thể mất thể diện với bọn Kỳ Phong được, nài ra lệnh cho 4 cao thủ kế tiếp:

- 4 vị đường chủ: Đông đường chủ Tạ Thùy Linh, Tây đường chủ Thương Thiếu Nhi, Nam đường chủ Lương Kiều My, Bắc đường chủ Trương Thu Kiều bốn vị đường chủ nghe lệnh! Bằng cách nào không biết các vị hãy ra thu thập tên nhái con này cho bổn Công Chúa!

- Dạ, chúng tôi tuân lệnh.

Nói dứt lời, 4 vị đường chủ phi thân ra phía trước khinh chiến. Nên biết 4 vị đường chủ là những người nắm quyền tối cao trong Thiết Bạng Giáo, 4 vị đường chủ ai cũng thân mang tuyệt kỹ đã từng nổi danh trên giang hồ. Đông đường chủ xuất chiêu "Thiết Bạng Siêu Hồn", Tây đường chủ xuất chiêu "Thiết Bạng Câu Hồn", Nam đường chủ xuất chiêu "Thiết Bạng Ngũ Chảo", còn Bắc đường chủ xuất tuyệt chiêu "Thiết Bạng Phá Thạch", cả 4 người cùng một lúc xuất chưởng 12 thành công lực vào cái mục tiêu chính là Kỳ Phong, Kỳ Phong không dám ngang nhiên chống chưởng, hơi nhún một cái, Kỳ Phong thi triển khinh công "Vân Đầu Bát Bộ" vọt 1 cái lên nút trên cao, 4 chưởng của 4 vị đường chủ Thiết Bạng Giáo đánh vào hư không, dư âm của chưởng lực của 4 ngọn kinh phong làm một gốc cây cổ thụ phía trước chịu không nổi ngã rầm xuống, bứng cả gốc lên trên. Kỳ Phong thán phục nội công thâm hậu của 4 vị đường chủ này. Chàng biết mỗi một chiêu họ xuất ra cố ý lấy mạng chàng cho bằng được không thì sẽ bị tội với Thiết Bạng Giáo. Thiết Bạng Giáo vốn có một nội quy nghiêm ngặt, nếu trách nhiệm được giao phó không làm được thì họ phải chịu một sự hành hạ độc áo do Thiết Bạng Cung Chủ đề ra. Họ sẽ phải uống một viên thuốc chứa trăm loại độc trùng, chúng không giết hại khi vào cơ thể con người nhưng độc tố chúng tiết ra sẽ làm cơ thể đau nhức chịu không thấu.

4 vị đường chủ cùng một lúc xuất chiêu mà không thể dả thương được đối thủ làm cho họ ai nấy cũng lấy làm ngạc nhiên, họ không ngờ một chàng thanh niên trẻ như Kỳ Phong lại có thể tránh được một lúc 4 ngọn kinh phong, những ngọn kinh phong xuất ra từ tuyệt học của Thiết Bạng Giáo "Thiết Bạng Chưởng". Trong lúc họ còn hoang mang suy nghĩ thì Kỳ Phong từ phía trên cao thân ảnh chàng như mập mờ, chàng bay vọt xuống một cái thật lẹ cùng một lúc xuất luôn 4 chưởng "Cửu Dương Thần Chưởng" vào 4 vị đường chủ. Trở tay không kịp, cả 4 người bị Kỳ Phong đánh rầm 1 cái, văng ra xa 2 trượng, miệng ai nẫu đều học máu tươi. Thương tích của 4 vị đường chủ trông ra lại rất nặng so với 2 cô nàng trước kia. Cả 4 người họ cùng ngồi xuống tháo khăn bịt mặt ra, để lộ những khuôn mặt dễ thương, xin đẹp. Họ tự vận công chữa trị nội thương. Nhìn mặt các nàng mà Kỳ Phong sững sờ, chàng hối hận đã ra tay quá nặng với các người đẹp. Nhưng chàng nghĩ nếu mình không tránh kịp thì chắc cũng như cây cổ thụ nọ tan xương nát thịt rồi còn gì! Thêm một lần nữa, Thiết Bạng Công Chúa lấy làm tức giận, nàng không ngờ cả 4 vị đường chủ cao thủ của bổn giáo mà cũng không đánh lại một mình chàng. Nàng tức tối quát:

- Được! Hay lắm, khá khen cho ranh con nhà ngươi thoát được chưởng lực của các cao thủ của ta, hãy đỡ chưởng lực của ta xem nào!

- Phong huynh, huynh mệt rồi hãy để muội thay huynh dạy đời con bé này. Kỳ Phong chưa kịp lên tiếng phản đối thì đã thấy Liên Phương phi thân về phía trước đỡ lấy chưởng lực của Thiết Bạng Công Chúa.

Lúc này Thiết Bạng Công Chúa sử dụng "Thiết Bạng Đoạt Mệnh" chiêu thứ 10 trong "Thiết Bạng Chưởng" tính làm hại Kỳ Phong, nhưng chợt nàng thấy người con gái bên Kỳ Phong chợt nhảy xô tới đưa ra "Bích Lịch Thần Chưởng" chống đỡ thì nàng vận thêm 2 thành công lực nữa.

"Hự ..""hự..." Cả hai người cùng lùi về phía sau một thước. Tuy thế nhưng có thể thấy rằng Thiết Bạng Công Chúa mạnh hơn Liên Phương cô nương. Kỳ này tức tối, Thiết Bạng Công Chúa cử tuyệt chiêu "Hàn Băng Chưởng" do mẹ nàng truyền lại tuy nàng không đủ công lực để thi triển nhưng chiêu này có một sức công phá mãnh liệt. Ai trúng nó thì cỡ 2 canh giờ sau toàn thân sẽ bị lạnh cóng, mạnh thì các mạch máu sẽ bị đông lại mà chết, còn nhẹ thì cũng sẽ bị tê liệt cả nửa người không thể cử động. Liên Phương không biết sự lợi hại này, nhưng nàng cũng cố đem hết 12 thành công lực khai triển "Bích Lịch Thần Chưởng" để đối phó "Hàn Băng Chưởng" của Thiết Bạng Công Chúa. Chưởng lực của "Hàn Băng Chưởng" phát ra toả lạnh cả một vùng. Lớp cỏ phía dưới vì vậy mà cũng héo queo theo. Còn riêng "Bích Lịch Thần Chưởng" của Liên Phương thì cũng không kém, nó làm nóng rần rần cả một vùng xung quanh. Một nóng một lạnh gặp nhau, hai tiếng nổ "Bùng" ..phát ra rồi chỉ nghe:

"Hự ...ối chao ...đau quá" Liên Phương hét lên, nàng nằm vật xuống bất tỉnh nhân sự vì trúng phải tuyệt chiêu "Hàn Băng Chưởng"

"Hự ..." Thiết Bạng Công Chúa bị văng ra xa 5 trượng. Kỳ Phong chạy lại đỡ Liên Phương:

- Phương muội, Phương muội! Em có sao không vậy, Phương muội, em ráng nha!

Nói rồi chàng đặt tựa Liên Phương ở gần một gốc cây gần đó, chàng quay qua Thiết Bạng Công Chúa cùng toán thuộc hạ của nàng.

- Các người muốn thế nào? Hay là để ta đưa các người hết về địa phủ!

- Người đừng có hòng! Thiết Băng Công Chúa nói. - Hãy tiếp chuông của ta đây!

"Bùm ..bùm" ...Thiết Băng Công Chúa ra chiêu "Thiết Băng Thần Chuông" chiêu cuối cùng trong 12 tuyệt chiêu của "Thiết Băng Chuông" nó lợi hại nhất mà cũng là khó học nhất. Thiết Băng Công Chúa vì không đủ nội lực cho nên nàng bị "Cửu Dương Thần Công" của Kỳ Phong đánh văng ra một đoạn khá xa. Không chần chừ, Kỳ Phong xuất chiêu "Di Ảnh Ma Hình" lạng qua lạng lại chàng đứng sờ trước mặt Thiết Băng Công Chúa, giựt mạnh tấm che mặt của nàng xuống!

Hỡi trời! Kỳ Phong thốt lên và suy nghĩ "nàng Công Chúa của Thiết Băng Giáo tuyệt đẹp. Giá chi nàng hiền một chút thì may cho ta biết mấy" Thiết Băng Công Chúa tức tối Kỳ Phong dám gỡ tấm che mặt của nàng. Nàng lại một lần nữa xuất tuyệt chiêu "Hàn Băng Chuông" tính đánh chết tươi chàng mới cam. Kỳ Phong hồi nãy biết được sự lợi hại của "Hàn Băng Chuông" chàng không dám khinh thường. Chàng vận hết 12 thành công lực lên đón.

Nhưng kìa, thật lạ. Chuông phong "Hàn Băng Chuông" do Thiết Băng Công Chúa đánh ra và "Cửu Dương Thần Chuông" của Kỳ Phong khi gặp nhau, nó như có một sức hút mãnh liệt khiến cho chàng và nàng bị kéo về gần nhau rồi tự nhiên hai người trở thành trong thế đấu nội lực. Không ai có thể gỡ ra cả. Nếu làm bậy thì ít nhất một trong hai người sẽ bị nội thương trầm trọng và có thể sẽ bị tâu hoả nhập ma. Cả toán bọn Thiết Băng Giáo không dám động đậy, bởi chúng biết lỡ có bề nào làm Công Chúa bị thương thì chúng sẽ bị tội với Thiết Băng Cung Chủ.

Trước tình thế đó thì bỗng có một tiếng gió xào xạc nhẹ, một người đàn bà tuổi trung niên nhưng vẫn nhìn rất trẻ đã tới. Thật ra bà ta tới lúc nào cả bọn Thiết Băng Giáo không ai tài nào biết được. Đó chính là nhờ bà ta có một thân pháp tuyệt kỹ, đi không nghe tiếng gió mạnh. Người ấy chính là Thiết Băng Cung Chủ!

Cả bọn Thiết Băng Giáo nghiêng mình cung kính chào Giáo Chủ và kể lại chuyện cho bà ta nghe. Nghe xong bà ta thờ dãi, nếu làm ẩu thì có thể Thiết Băng Công Chúa sẽ bỏ mạng chứ chẳng chơi! Nhưng để cứu con bà, bà ta quyết định hy sinh chàng thiếu niên Kỳ Phong. Bà ta giữ chuông tính đánh bật Kỳ Phong ra, thì bỗng từ xa nghe có tiếng vang dội xuống:

- Thiết Băng Cung Chủ xin hãy nể tình.

Dứt lời thì một bóng người đáp xuống, một lão già ăn mặc rách rưới tay cầm bầu rượu uống một ngớp. Thiết Băng Cung Chủ cười ha hả:

- Tưởng ai thì ra chính là cái lão hủ chìm Túy Tửu Cô Sầu Tạ Công Bình. Người lấy cớ gì ngăn cản ta ra tay?

Túy Tửu Cô Sầu Tạ Công Bình là một lão già cái bang, già lúc nào cũng uống rượu, nhưng ở con người hắn đặc biệt một điều là có rượu vào thì hắn đánh càng hay!

- Ta thiết tưởng nếu Giáo chủ như nhà ngươi cũng biết nếu làm như thế thì thằng bé kia chết là cái chắc. Các người hãy nhìn lại xem, hết thấy bọn người có bao nhiêu người mà lại đi hiệp đánh một thằng bé. Vậy mà còn dám xưng danh trên giang hồ hay sao?

- Cái lão hủ chìm nhà ngươi cầm miệng, người nghĩ người có tư cách dạy ta chăng? Thiết Băng Cung Chủ bực bội gắt.

- Nhà ngươi tánh nào cũng tậ nấy, vẫn nóng như mấy chục năm về trước. Hay là để ta dùng "Túy Tửu Thần Công" để tách rời tội nó xem. Các người mau tránh ra!

Rồi không chờ cho Thiết Băng Cung Chủ có đồng ý hay không, lão một rượu uống một ngụm rượu rồi hai tay hắn vận 12 thành công lực thì triển tống 1 cái vào bọn người Kỳ Phong và Thiết Băng Công Chúa đang đấu nội công.

Lão quỷ ra tay mạnh quá, chuông lực hắn đánh cát bụi tung lên cả một trời, đẩy mạnh Kỳ Phong, Thiết Băng Công Chúa và luôn cả Liên Phương văng xuống vực sâu phía sau lưng họ.

Lão hủ chìm hết hồn thốt lên:

- Chết mẹ, sao lại thế này.

Trong khi đó Thiết Băng Cung Chủ tức tối vận hết 12 thành công lực quật vào lão hủ chìm đánh lão một chuông "Hàn Băng Chuông" tan xương nát thịt. Thiết Băng Cung Chủ tức tối, lo lắng cho đứa con gái của bà bị đánh văng xuống vực thẳm không biết bây giờ ra sao. Bà cùng thuộc hạ đi về giáo, mong tìm ra một cách cứu đứa con bà phía dưới lên.

o o o

Lại nói về bọn Kỳ Phong, Thiết Băng Công Chúa và Liên Phương rơi xuống vực thẳm, họ lại rơi xuống nhằm một cái hồ không sâu, không cạn. Kỳ Phong trước tiên bỗng Liên Phương vào hang động phía trong. Nhưng chợt chàng thấy Thiết Băng Công Chúa cũng bị rút xuống nhưng bất tỉnh, nhìn nét mặt dễ thương nhưng danh đá chàng lại không muốn bỏ nàng cho nàng chết. Chàng cũng bế xốc Thiết Băng Công Chúa vào hang động phía trong.

Cả bọn rút xuống cái hồ, quần áo ướt nhẹp cả hết, nhưng cả hai người con gái họ đều bị bất tỉnh hết, nếu làm quân tử không cởi đồ cho họ thì họ sẽ bị trúng nước mà chết mất. Thôi kệ, chàng quyết định cởi hết đồ của hai nàng ra để hơi lửa cho khô. Kỳ Phong kiếm mấy cành cây khô, mang đá lửa ra thắp lên một ngọn lửa trong hang động.

Trước nhất Kỳ Phong cởi đồ chàng, phơi lên phía một cái sào chàng làm bằng cây bắt ngang qua ngọn lửa phía dưới. Thân người chàng bây giờ không còn một mảnh vải che thân. Kỳ Phong nhè nhẹ lại phía Liên Phương, chàng từ từ, từ từ cởi áo của Liên Phương ra, rồi tới áo lót. Trời ơi, bây giờ Kỳ Phong mới thấy được đôi nhũ hoa của Liên Phương. Da thịt nàng

trắng quá, thêm vào đó nhũ hoa nàng căng lên cứng cứng phơi phới nhô lên nhô xuống theo nhịp thở của nàng. Kỳ Phong chịu muốn không nổi, dương vật chàng chìa lên cao vút. Rồi Kỳ Phong nhẹ tuột quần của Liên Phương ra khỏi, chàng tuột cho tới khi cái quần của nàng bật ra khỏi chân. Chao ôi, cái gì mà đen ngòm thế này? Đây là lần đầu tiên Kỳ Phong được chứng kiến hết toàn bộ thân thể của người sư muội đồng môn của chàng. Bờ lông của nàng đen và mượt quá. Kỳ Phong chợt nhớ còn phải cởi quần áo cho Thiết Băng Công Chúa, chàng day qua cởi hết áo ngoài rồi áo lót của Thiết Băng Công Chúa ra khỏi, rồi tuột luôn cả quần nàng ra khỏi. Kỳ Phong không hết sững sờ này qua sững sờ khác. Nếu đem so sánh thì có lẽ Thiết Băng Công Chúa đẹp hơn sư muội chàng rất nhiều. Công Chúa có đôi mắt phượng, mày ngài như vẽ, bờ môi trái tim của nàng chúm chím trông thực dễ thương. Cặp nhũ hoa của nàng như lại có phần trội bật hơn sư muội của chàng. Kỳ Phong nhìn từ trên xuống dưới thân hình loã thể của Công Chúa mà chàng không cầm nổi lòng. Chợt chàng nghe tiếng Liên Phương rên lên khe khẽ:

- Lạnh quá ...Phong huynh ơi, ..muội lạnh quá, nàng nói y như đang mơ, mắt nàng vẫn nhắm nghiền.

Kỳ Phong đi đến kế bên, chàng dựng Liên Phương ngồi dậy, dùng nội công Cửu Dương Thần Công truyền chút hơi ấm cho nàng. Liên Phương trúng "Hàn Băng Chưởng" của Thiết Băng Công Chúa nội thương thật trầm trọng, nàng không ngớt rên lên "em lạnh quá ..lạnh quá". Kỳ Phong không biết làm sao, chàng xoa nàng mặt đối mặt chàng và ôm Liên Phương cứng ngắt. Hai cặp nhũ hoa cọ vào người Kỳ Phong làm chàng nóng lên ngây ngất, lửa dục trong lòng bắt đầu làm Kỳ Phong không còn kể nàng là sư muội nàng nữa. Đặt Liên Phương nhẹ nhàng nằm xuống, cầm dương vật cứng ngắt của mình trong tay, Kỳ Phong từ từ dút vào âm đạo của Liên Phương. Hơi bốt vì Liên Phương còn trinh, Kỳ Phong cố gắng dút vào từ từ và nhẹ nhàng. Rồi thì còn dư một khúc, Kỳ Phong lấy hết sức đâm một cái ọt. Liên Phương la lên "Aaaaaaa ...", Kỳ Phong nghe sung sướng tột độ, chàng tiếp tục nhấp ra nhấp vô bên trong âm đạo của Liên Phương. Liên Phương bây giờ dường như không còn cảm thấy lạnh nữa mà dường như nàng đang cảm thấy sung sướng, một cảm giác lạ lần đầu tiên nàng có được, Liên Phương rên lên thảm thiết mỗi khi Kỳ Phong thọc vào sâu trong âm đạo nàng "Aaaa hhhhh ..gggrrr ..aaahhh ..huhuhuhuhu ..." . Rồi Kỳ Phong cảm thấy như có một cái gì đó sắp sửa sẽ chạy ra khỏi cơ thể chàng qua dương vật. Kỳ Phong cũng la lên "Aaahhh aahahhhhh" ...Rồi một chất nhờn từ bên trong dương vật chàng bắn ào ạt vào trong âm đạo của Liên Phương. Liên Phương vẫn không tỉnh dậy, nàng nằm đó thiếp đi luôn.

Cảm thấy rất sung sướng sau khi làm việc này, Kỳ Phong sung sức chạy qua phía Công Chúa đang nằm mê man, chàng đặt môi hôn lên gương mặt dễ thương của Thiết Băng Công Chúa, hai tay chàng thì nhau xoa xoa bóp bóp hai nhũ hoa của Công Chúa. Kỳ Phong ráng mắc, chàng cúi xuống thật gần và nút lấy nút để nhũ hoa của Công Chúa. Kỳ Phong liếm hết xung quanh người nàng, rồi từ từ xuống bướm của nàng. Kỳ Phong để ý đến cái bướm xinh đẹp của Công Chúa, chàng không ngờ hôm nay chàng lại may mắn làm chủ cả hai thân thể còn trinh của 2 cô gái tuổi đang phơi phới, hai nàng phải nói là những trang quốc sắc của thời ấy. Mỗi người đẹp một vẻ. Kỳ Phong cúi xuống vạch hai bên âm môn, hai miếng thịt dư dư ra của bướm nàng, lấy hai tay vạch hai miếng thịt ra hai bên, Kỳ Phong thè lưỡi ra, chàng quét từ dưới quét lên cái khe giữa của âm đạo nàng. Rồi chàng thọc cái lưỡi vào thật sâu trong âm đạo và ngoáy ngoáy. Lúc này Công Chúa nghe nhồn nhột phía bên dưới, nàng đã tỉnh lại phần nào, nàng thấy Kỳ Phong đang hì hục phía dưới thọc lưỡi vào âm đạo mình, đáng lẽ nàng đập cho một phát, nhưng nàng cảm thấy sao mỗi khi cái lưỡi chàng nó ngo ngoáy trong âm đạo lại làm cho nàng cảm thấy sướng tột cùng. Những dòng điện trong người nàng thì nhau chạy rần rần. Khi lưỡi chàng quét trúng âm hạch của nàng, cái âm hạch bỗng cứng lên gây cho nàng những cảm giác khoái lạ thường. Rồi tới một lúc nào đó, dâm thủy từ trong âm đạo nàng chảy ra lênh láng, Kỳ Phong liếm liếm thì mới thấy nó có mùi vị đặc biệt, có lẽ vì nó là dâm thủy của gái còn trinh. Kỳ Phong nuốt trọn những dòng nước ấy vào trong cổ họng. Công Chúa chịu hết nổi, nàng bảo Kỳ Phong:

- Phong huynh ơi, huynh dút và cái lỗ của em đi, em chịu hết nổi rồi.

Kỳ Phong cầm dương vật canh ngay cái lỗ giữa của âm đạo nàng mà thọc vào, rồi rút ra, chàng thọc càng nhanh, càng mạnh thì Công Chúa rên lên thảm thiết ..."Uhhh ..ừ ừ ..huhuhuh uuu aaaaaggrrr ..sướng quá huynh ơi, mạnh nữa đi, nhanh nữa đi.!" Kỳ Phong càng thực mạnh và bạo hơn trước. Cơ khoái cảm tăng dần, tăng dần. Rồi chàng thọc một cái cuối cùng rồi một dòng tinh khí bắn mạnh, xối xả vào trong âm đạo của Công Chúa. Cả hai khi trước ghét nhau, căm thù nhau, nhưng qua một cuộc giao hoan cả hai cảm thấy thương nhau hơn. Bên kia, Liên Phương cũng đã tỉnh, nàng như hiểu hết mọi việc, đôi bên thông cảm nhau. Họ như biết có lẽ đây là ý trời bắt họ cùng thương chung một chàng Kỳ Phong. Theo vai về thì Liên Phương lớn hơn Công Chúa 2 tuổi nên làm lớn, còn Công Chúa gọi Liên Phương bằng chị.

Kỳ Phong sau đó dạy hai nàng dùng khinh không "Vân Đẩu Bát Bộ" họ cùng nhau rời khỏi vực thẳm. Sau đó họ tổ chức đám cưới linh đình, Kỳ Phong may mắn lấy được cả hai vợ Liên Phương và Công Chúa Hoa Lệ Lệ.

Hết

Mến tặng Bướm Trắng!
Calgary, ngày 2, tháng 2, năm 2001
Kỳ Phong
(Viết xong từ 1:00 am - 4:30 am)